

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-18/77

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 27. veljače 2017.

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA

gospodinu

prof. dr. sc. Milanu Kujundžiću, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje Davora Vlaovića, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

Na znanje:

- Vladi Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR

Davor Vlaović, zastupnik

Zagreb, 24. veljače 2017. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	24-02-2017	
Klasifikacijska oznaka:	021-12/17-18/77	Org. jed. 65
Uredbeni broj:	6539-17-01	Pril. Vrij. -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje ministru zdravstva Milanu Kujundžiću

Na temelju članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ br. 81/13) upućujem slijedeće pitanje ministru zdravstva Milanu Kujundžiću:

Što kao ministar planirate poduzeti da svim građanima osigurate dostupnost zdravstvene zaštite jer je to temeljno ljudsko pravo? Hoćete li ukidati one ordinacije koje nemaju dovoljan broj pacijenata i kako planirate riješiti nedostatak liječnika obiteljske medicine?

Obrazloženje;

Ovih dana je pokrenuta javna rasprava o Odluci o uvjetima za sklapanje ugovora o provođenju zdravstvene zaštite iz obveznog zdravstvenog osiguranja. Pojedini liječnički timovi neće moći sklopiti ugovore o zdravstvenoj zaštiti jer neće imati minimalan broj pacijenata (1275 pacijenta) za koje skrbe. Broj osiguranih osoba za koje skrbe liječnici obiteljske medicine putem ugovora sa HZZO-om je sve manji, posebno u ruralnim krajevima. Smatram da sustav zdravstvene zaštite ne možemo gledati matematički već se problemu mora pristupiti s ljudske i socijalne strane, a posebno demografske jer ukidanje ordinacija obiteljske prakse dovodi do uništavanja manjih mjesta, ali i do dodatnog iseljavanja.

Ključno je pitanje želimo li mi zdravstvo koje ide ka pacijentu, što je naša ustavna i temeljem Zakona o zdravstvenoj zaštiti zakonodavna obveza, kako briga za vlastito zdravlje tako i za zdravlje našeg stanovništva, a temeljno je pravo koje proisteče iz navedenih akata zdravstveno osiguranje za svakog pacijenta, bez obzira gdje on živi. Rasprava se vodi u smjeru da se uvjeti ugovaranja zdravstvene zaštite u ruralnim prostorima ne mijenjaju, a liječnici obiteljske medicine mogu sklopiti ugovor s HZZO-om samo u slučaju ako imaju upisano minimalno 1275 pacijenata. Toliki broj pacijenata (čak i preko maksimalnog 2125) imaju liječnici čije su ambulante smještene u gradovima. Stanovništvo koje je ostalo živjeti u Slavoniji, Lici, Podravini i drugim slabije naseljenim područjima nije krivo za to. Loše politike su dovele

do smanjenja broja stanovništva na tim područjima, do iseljavanja, a sada se još one stanovnike koji su tamo ostali živjeti kažnjava nedostatkom liječnika.

Predlažemo da se broj potrebitih pacijenata, za ugovaranje s HZZO-om u ruralnim prostorima, smanji na 700 kao minimum za jedan tim. Također, inzistiramo da u ugovornu obvezu uđe i dežurstvo vikendom jer trenutno to nemamo definirano kroz ugovornu obvezu nego se dežurstvo vikendom i praznikom u ambulantama obiteljske medicine prepušta dobroj volji koncesionara (koji nerijetko nemaju volju raditi taj posao) i obvezi domova zdravlja da organiziraju dežurstvo, što oni najčešće nisu u mogućnosti. Tu isto tako treba spomenuti i veliki problem obavljanja mrtvozorničke službe, mrtvozorstvo također nije ugovorna obveza.

Smatramo da ovim problemima treba pristupiti ozbiljno i detaljno te uzeti u obzir specifičnosti manjih mjesta.

S poštovanjem!

ZASTUPNIK

Davor Vlaović

